

naarsomhelst. Selv agtede han sig med det allerførste hjem for at kunne være tilstede ved Dødslejet, hvor i det hele alle de andre Søkende ventelig vilde samles.

Efter Modtagelsen af dette Brev gik Per en halv Dag op og ned ad sit Gulv i tvivlraadige Tanker. Brevets Tone havde været usædvanlig hensynsfuld, og Lykken havde stemt ham selv forsonlig. Ingen vilde jo nu heller kunne mistænke ham for at vende tilbage som den fortabte Søn — tænkte han.

Og dog! Endnu var hans Triumf ikke fuldstændig. — Var hans Bog endda udkommen!

Han brændte tilsidst Brevet sammen med en Del gamle Papirer, som han ryddede ud af sine Skuffer, og talte slet ikke til Jakobe om det.

Dagen efter rejste han til Tyskland.